SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 18 April** N°. 16.

PARAMARIBO, 17 APRIL 1858.

Heden avond zal de Heer LEO TAILLOR, vermaarde Oostersche Toovenaar en Buikspreker zijne eerste voorstelling alhier geven. Te oordeelen naar hetgeen onderscheidene vreemde dagbladen van de vertooningen diens kunstenaars vermelden, verdient hij ruimschoots de algemeene bescherming, daar zijne wondervolle toeren den toeschouwer niet slechts in de grootste verbazing brengen, maar tevens eene uitspanning verschaffen, welke vaak te vergeefs, vooral in West Indie gezocht wordt. Die zich een genoegelijken avond wenscht, brenge den Heer TAILLOR een bezoek en oordeele voor zich zelven.

De Vereenigingen van politieke vlugtelingen in Engeland.

Betreffende de genootschappen van politieke vlugtelingen deelt de *Augsb. Ztg.* o. a. onderstaande bijzonderheden mede, die natuurlijk geheel voor rekening van dat blad komen.

De leden van het beruchte genootschap *Marianne*, grootendeels uit Franschen en Italianen bestaande, houden hunne gewone zittingen in Holborn en Leicester Square, waar zelfs in de openbare bijeenkomsten van deze razenden, oproer, plundering en staatkundige moord in alle mogelijke nuancen gepredikt wordt. Wie ooit in de gelegenheid was, om Pyat, Tallandier, Vincent, Amiel en Ribeyrolles daar te hooren spreken, zal van de strekking en de bedoelingen dezer bende zamenzweerders overtuigd zijn en men kan het naauwelijks gelooven, dat de Engelsche wetten dit dulden.

De geheime bijzonderheden van deze verraderlijke plannen worden wel is waar niet in die openbare zittingen besproken, doch de laatsten bewijzen in allen gevalle het feitelijk bestaan van dit revolutionnaire genootschap en dat het door de Engelsche wet geduld wordt.

Mazzini staat in het naauwste verband met het genootschap *Marianne* en al zijne aanhangers zijn daarvan leden. Orsini heeft in der tijd in de openbare bijeenkomsten van dit genootschap verschillende redevoeringen gehouden en ook eenige brokstukken uit zijne onzinnige, leugenachtige brochure: *The Austrian Dungeons of Italy* voorgelezen, die hij later bij Routledge en Co. in Farringdonstreet heeft laten drukken. Tot zendelingen, welke de geheime zustergenootschappen van dien aard in Frankrijk bezoeken moesten, bediende de *Marianne* zich bij uitsluiting van zoodanige personen, die geen Franschen waren, ten einde daardoor de aandacht der Fransche politie, wier agenten bijna alle Fransche vlugtelingen persoonlijk kennen, om den tuin te leiden. Italianen, Polen en zelfs Engelsche Chartisten reisden, voorzien van valsche passen, door Frankrijk en voerden ongemoeid den last van het geheime verbond uit. Wanneer deze personen van hunne reizen te Londen terug kwamen, beroemden zij er zich gewoonlijk op, dat zij de Fransche politie om den tuin geleid hadden en wij hadden eens gelegenheid in eene restauratie te Londen, een aantal bijzonderheden van zulk eene reis uit den mond van een Italiaan, genaamd Amari en van een Hongaar, Teleki Sandor te hooren, welke zij, aan een tafeltje gezeten, aan onderscheidene Fransche vlugtelingen verhaalden.

Behalve de *Marianne* bestaat er nog een tweede, zeer wijd vertakt geheim verbond, dat wel in den vorm van het bestuur en in sommige bijzonderheden van de rigting der *Marianne* eenigzins afwijkt, maar die toch ten opzigte van de middelen tot omverwerping van de tegenwoordige regering in Frankrijk, geen haar beter is. Verscheidene fractien van vlugtelingen, b. v. die van Louis Blanc en van *Ledru Rollin*, moeten eerst onlangs, d. i. kort voor den aanslag van 14 Januarij zich bij het *committé revolutionnaire* aangesloten hebben. Dit geheim verbond bezit in de onmiddelbare nabijheid van Frankrijk, d. i. te Guernsey en Jersey, zeer active zustervereenigingen.

Met dit *committé revolutionnaire* staat de imprimerie van den Pool Zeno Swentoslawski in Ruperstreet, Haymarket, in het naauwste verband. Daar worden revolutionnaire geschriften in alle talen gedrukt en ten deele openbaar voor de glazen geplaatst. Sweatoslawski vormt met de Polen Popowski, Chodzko, Koziell, Ropniewski, Zimoowicz en anderen een enger committé, dat zich de verspreiding van de revolutie in Polen, Posen en Galicie tot taak gesteld heeft. Een zendeling van dit committé, genaamd Olczewski, werd eens te Hamburg in hechtenis genomen; hij was in het bezit van een aantal vlugschriften, welke hij naar Posen en Galicie brengen moest. Niets karakteriseert de rigting dezer menschen echter beter dan de wijze, waarop zij hunne openbare bijeenkomsten houden. Ik woonde eens uit nieuwsgierigheid zulk eene vergadering bij, die tot viering van, ik weet niet welke revolutionnaire gebeurtenis gehouden werd. Het lokaal was een soort van kelder en boven de deur hing een plakkaat, waarop met roode letters gedrukt stond, dat het publick tot het bezoeken van dit republikeinsche feest uitgenoodigd werd. Op vier tafels stonden groote flesschen met jenever, brandewijn en bier; ook tabak en aarden pijpen. Een oude Fransche vlugteling, met eene stem, die de duidelijke sporen droeg, dat zijn bezitter op den duur een rijkelijk gebruik van brandewijn maakte, opende de vergadering met eene bulderende aanspraak, waarbij hij zorg droeg zijne keel van tijd tot tijd met een glas gin te bevochtigen. Men noemde hem le père Cahaigne; hij moet vroeger journalist te Parijs geweest zijn. Een voormalige redacteur van de republikeinsche Reforme, genaamd Ribeyrolles, kwam reeds dronken in de vergadering en hield al vloekende eene aanspraak, waarna hij zich naast eene flesch nederzette. De meeste aanwezenden waren werklieden, met smerige, gescheurde blouses en verwilderde baarden. Zij vielen op den snaps aan als wolven op hunnen buit. Toen de aanspraken waren afgeloopen werd er gezongen. Een zeer karakteristiek lied werd door den president van het genootschap, de vroeger genoemde Cahaigne, letterlijk uitgebruld; dit lied eindigde met het refrein: *Feu! il faut du sang!* waarbij allen bij wijze van koor invielen. Eindelijk geraakte de president met een dronken vlugteling genaamd Vincent in twist, en het duurde niet lang, of zij hadden elkander bij den kraag gepakt en afgeranseld.

Het blad eindigt met de vraag, wat de Engelsche bladen daarop te antwoorden hebben. *(O.)*

HET EXAMEN.

„Ziet gij het nu, heer Magister! dat het met den jongen vergeefsche moeite is. Ik heb het altijd gezegd dat hij niet deugt voor de studie en nu zitten wij in de ellende. Gij lieve Hemel, weet, hoeveel geld de jongen heeft gekost en — weggeworpen is het!"

Zoo klaagde de eerzame schoolonderwijzer Seifarth te Brobersdorff, in tegenwoordigheid van zijn pastoor, toen zijn zoon Heinrich die drie jaren lang in de godgeleerdheid studeerde en nu uit de hoofdstad was terug gekomen waar hij examen aflegde — DROOP! In die klagte lag een verwijt voor den pastoor en voor allen die den raad hadden gegeven, dat de jongen moest studeren.

En toch moest men bekennen dat de pastoor zich Heinrich zeer had aangetrokken en, in den knaap een goeden aanleg ontdekkende, hem de noodige kennis voor het Gymnasium deelachtig had gemaakt, en ook op de academie elk vierendeel jaars de verblijdende vorderingen had gadegeslagen, door den student, die overigens een brave eerlijke jongen was, gemaakt. Van daar dat de pastoor niet weinig teleurgesteld was, toen Heinrich in plaats van met den eersten graad, terug kwam met de vaderlijke vermaning: „kom over een jaar terug tot het afleggen van eene nieuwe proef!" en toen men het gezigt van den student slechts behoefde te zien om er in te lezen welk ongeluk hem was overkomen.

„Stel u gerust, beste meester!" zeide de pastoor, want ik ben er van overtuigd dat Heinrich genoeg heeft geleerd en dat alleen angst en bedremmeling de oorzaken zijn van zijn ongeluk. Dat is menig geleerd man, nu het sieraad van zijn stand en van de wetenschap, overkomen. Heinrich moet zich daardoor niet laten afschrikken en vlijtig voortstuderen. Een jaar is spoedig vervlogen en gij zult, „ik beloof het u, nog vreugde van hem beleven!"

Zoo gezegd zoo gedaan en Heinrich bezocht andermaal de hoogeschool, terwijl hij het grootste gedeelte der vacantiedagen bij den pastoor en welligt ook, maar zeker weten wij het niet, bij diens allerliefste dochter Louise doorbragt. En toen het jaar om was, ging Heinrich, aller beste zegenwenschen medenemende ten tweedemale naar het examen, maar ach! als of het ongeluk dezen éénen vervolgde, als medestudenten, zelfs die blijkbaar verre beneden des schoolmeesters zoon stonden ontvingen hun testamonium en hij — alleen hij niet! Verheugd snelden de gelukkigen naar vriend en maag en Heinrich trok troosteloos naar Brobersdorff met de vergunning! „kom nog ééns terug."

Geknakt naar ziel en ligchaam verscheen hij in de vaderlijke woning.

Behoorde de oude schoolmeester niet tot de kinderen van Momus, die lagchen met 's werelds smart en overal bloemen zoeken zonder acht te geven op onkruid en dorens, die, tot zegen en genoegen voor hunne medemenschen, van moeder-natuur een hart erfden, onkwetsbaar door het leed — nu was er met den zwaarmoedigen man geen huis te houden en het naauw merkbare vlammetje van hoop, dat nog in zijn hart ten aanzien van Heinrich's toekomst gloorde, werd uitgebluscht. Maar ook de pastoor was zigtbaar aangedaan en zelfs Louise's wangen verbleekten maar het lieve meisje trachtte hare smart te verbergen terwij zij den ongelukkigen Heinrich eene vriendelijkheid bewees, waarmede edele zielen het leed verzachten van hen die zij achten of lief hebben.

Zoo ontvangt de moeder den zoon, die haar op 't hart heeft getrapt, die hare hoop heeft vernield, niet denkende dat hare vriendelijkheid dieper het hart doorboort dan de ernstige misnoegdheid des vaders. En, als of de gemoedsstemming der menschen zich aan de dieren mededeelde: zelfs de oude huishond kwispelde eenigzins weemoedig met den staart als hij Heinrich ontmoette, het gevederd corps scheen niet lustig, de vink in het voorhuis sloeg niet meer zoo vrolijk en het treurig lispelen van den herfstwind voltooide de droefgeestigheid die sedert Heinrich's terugkomst in Brobersdorff heerschte.

Dat waren bittere, bittere dagen voor den treurenden jongeling!

't Is waar, de liefde, dat "stukje hemel" 't welk in ons vreugdeloos leven hangt; rigtte 't eerst Louise's kopje weder op — wel was zij het, die den droefgeestige vervrolijkte en moed influisterde, maar Heinrich, ofschoon vertrouwen huichelende, als hij bij het meisje was, liet het hoofd hangen, vooral in de eenzaamheid. Dit werd bespied en ontmoedigde allen die den jongeling kenden, maar — niet den pastoor. Hij had in Heinrich een voortreffelijk, eerlijk hart ontdekt, hij wist dat diens hoofd een schat van kennis huisde en hij geloofde dat een zonderling ongeluk den jongeling vervolgde. Daarom besloot hij nog ééns om te beproeven of het niet mogelijk zou zijn den geest der schuchterheid en des wantrouwens, die Henrich's hart beheerschte, te verjagen.

„Maak u gereed, mijn zoon! zeide hij en schep moed, overwin uwe bedeesdheid en waag nog eens aan het examen! Zie in uwe teleurstelling eene beschikking, eene beproeving Gods, die u is opgelegd en die gij in ootmoed moet dragen. Ik weet dat gij u die teleurstelling niet hebt te wijten; en daarom verlaat u op den Heer. Hij zal het wèl maken!"

„Maar heer pastoor ...!"

Geen *maar*, mijn zoon! ik weet wel dat ik veel van u eisch, maar het is uw *pligt*, alles te doen wat mogelijk is, opdat gij eens in de betrekking wordt geplaatst, waaraan gij uwe jeugdige jaren hebt opgeofferd. *Dezen* keer zal onze wensch verwezenlijkt worden, dat geloof ik, maar mogt het anders zijn, dan gebogen voor 's Hemels wil en een ander beroep gekozen, dat gij ook wel zult vinden. Uw vader zal zich op ons besluit voorbereiden."

Op die wijze kwamen de pastoor en Heinrich tot die kalmte, welke altijd het gevolg is van het nemen van een vast besluit. De schoolonderwijzer echter bleef moedeloos en mompelde steeds misnoegd als de pastoor op een derde examen zinspeelde. Dat alleen was er bij hem gewonnen, dat hij op zekeren dag vroeg: „*hoe* werd het examen afgenomen?"

Luister vader! antwoordde Heinrich zeer bedaard en op dien eerbiedigen toon, waarop een kind tot zijn vader spreekt, gij weet dat ik mijn tijd op het Gymnasium en op de academie wèl besteedde. Ik leerde wat noodig was, zoo als de pastoor kan getuigen en ik heb de zekerheid dat ik wist wat anderen wisten die een voldoend examen aflegden, toen ik ook voor de Commissie stond — ik voel mij dan ook geschikt en geroepen voor het leeraarsambt, gelijk dat ieder mag, die zijn ambt niet alleen om des broods-wille, als eene melkkoe, beschouwt. Zoo onderwerp ik mij wélgemoed doch tevens met eenige vrees aan het examen, en 't zij toevallig, 't zij door bedeesdheid bij mij ontdekkende, de opper-consistoriaal-raad rigtte tot mij de eerste vraag en wel, naar 't mij toescheen, met eenigzins doordringenden blik. Onmiddellijk rigtte zich aller oog op mij en daardoor werd ik zóó bedremmeld, dat ik eenigen tijd noodig had om mijne verstrooide zinnen bij elkander te zamelen. Eindelijk gereed om te antwoorden, deed de opper-consistoriaal-raad dezelfde vraag aan mijn nevenman en deze gaf onmiddellijk antwoord. Wat er verder met mij is voorgevallen, weet ik zelf niet. De angst daarover, dat de examinatoren en het publick in mijn aanvankelijk zwijgen een bewijs van *onwetendheid* zouden zien, was zoo groot, dat ik later op al de aan mij gerigte vragen of verkeerd of in 't geheel niet antwoordde. En ach! de examinitoren, mij niet kennende, moesten mijn zwijgen wel voor domheid houden. Zoo ging het mij bij het eerste, zoo ging het mij in nog erger mate bij het tweede examen, want toen vestigde de opper-consistoriaal-raad zijne oogen nog sterker, mij dacht nog spottender, op mij. 't Was alsof hij nog meer van mij wilde eischen, omdat ik de eerste keer niet kon bestaan. Ach, vader! wees niet boos op mij. Mijne bedeesdheid heeft alleen de schuld en welligt dat de opper-consistoriaal-raad het ook zoo kwaad niet meende."

„Hm!" was alles wat de schoolonderwijzer op die gemoedelijke harts-ontboezeming antwoordde, maar in de ruwe schaal was eene edele kern verborgen. Het ongeluk, zijn zoon overkomen, roerde de fijnste snaren van het liefhebbend vaderhart maar gaf tevens plaats voor een schat van toorn en haat tegen den vermeenden vervolger en moedwilligen verwoester van zijn levens-geluk — tegen den opper-consistoriaal-raad. Hij bewaarde echter dien schat in zijn wraakgierig hart.

(Wordt vervolgd.)

Gemengde Berigten.

Bij besluit van den Koning-Groothertog gedagteekend 5 Februarij 1858 is, met wijziging van het besluit, gedagteekend 29 Dec. 1841, houdende instelling der ridderorde van de Eikenkroon, bepaald, dat eene nieuwe klasse aan deze orde is toegevoegd, tusschen die van commandeur en ridder. Aan deze klasse zal de officier van titel verbonden zijn en de insignien bestaan in het ridderkruis versierd met gouden eikenbladen tusschen de takken, hetwelk aan het knoopsgat zal gedragen moeten worden, hangende aan het lint van het ridderkruis, met den roset.

Wijders is aan de orde toegevoegd eene medaille van verdienste. Er zullen uitgereikt worden bronzen, zilveren en gouden medailles, achthoekig van vorm, welke uitsluitend zullen gedragen mogen worden aan het lint van het ridderkruis. De ridders der 2de klasse van de orde van de Eikenkroon zullen voortaan den titel voeren van groot-officier.

De insignien der ridders grootkruis zullen in het vervolg bestaan in eene zilveren ster met acht stralen, waarop het kruis wordt gedragen.

— Naar men verzekert zou thans in het land der wonderen, in Californie, een glazen berg zijn gevonden, en wel in het landschap Napa, het rijkste mineraal-district uit het goudland. De bedoelde berg ligt 18 mijlen ten oosten van de stad Napa, staat op zich zelf, is ongeveer 600 voeten hoog en meet bij den grond 2½ mijl in omtrek. Op zijne spits vint men groote hoeveelheden donker gekleurde glazige zelfstandigheden. Men heeft reeds boringen gedaan, waaruit is gebleken, dat de geheele berg uit eene glazige massa bestaat, welke, even als gewoon glas, in het vuur vloeibaar wordt en dan zeer doorschijnend is. Er zijn reeds onderscheidene proeven naar de Vereenigde Staten en Engeland gezonden, waar zij onderzocht zullen worden, ten einde te weten te komen of deze ontdekking, uit een industrieel oogpunt, belangrijk is.

De Russische bladen bevatten eene statistieke opgave der door Nieuw-Rusland in den laatsten Oosterschen oorlog geleden verliezen, waaruit blijkt, dat men te Sebastopol, na het beleg, slechts veertien geheel ongeschondene huizen heeft gevonden; de schuttingen of grenzen der verschillende eigendommen zijn verdwenen, zoodat men de plaats van zijn vroeger eigendom niet herkennen kan; te Kertch zijn 380 huizen bewoonbaar, 50 half, en 442 geheel in puin; van de overige 607 gebouwen zijn alle sporen verdwenen. Eupatoria heeft minder geleden; echter zijn van 1796 gebouwen slechts 896 ongeschonden; de overige zijn geheel of gedeeltelijk verwoest. Balaclava, dat tot aan het einde des oorlogs in handen der vijanden is geweest, waardoor het minder aan verwoesting blootstond, heeft eene schade van 1½ millioen roebels geleden. In de geheele Krim zijn 132 dominiale eigendommen en 105 Tartaarsche dorpen geheel verwoest. De veeziekten hebben ⅘ van den veestapel verwoest, belangrijke uitgestrektheden zijn verlaten en ontvolkt. In het binnenste van het schiereiland hebben Taganrog, Mariopol, Berdianski en Genitchek het meeste geleden; 890 eigenaars hebben al hunne eigendommen, roerende en onroerende verloren, te zamen geschat op 2½ millioen roebels. De geheele schade, in Bessarabie, de gouvernementen Jekaterinoslaw en Gherson veroorzaakt, wordt geschat op 12½ millioen roebels.

— Het kamp van Chalons trekt behalve alle zorgen, welke de buiten- en binnenlandsche politiek veroorzaakt, in hooge mate de aandacht der fransche regering. Alles wat daarop betrekking heeft, wordt bijna uitsluitend door den Keizer persoonlijk onderzocht en geregeld; en terwijl de executien in het afgeloopen jaar reeds naar een grooten maatstaf plaats hadden, zullen zij dit jaar naar allen schijn nog veel belangrijker wezen. Hoezeer ook deze militaire rigting, oppervlakkig in geen het minste verband staat met de buitenlandsche staatkunde, of met het stelsel van bestuur, zoo kan men toch niet nalaten op te merken, dat deze exercitien nog een ander doel moeten hebben dan om de armee in de kunst van oorlog voeren te oefenen. Het is minder eene bedreiging dan wel een pralen met de militaire krachten van Frankrijk tegenover de naburige landen, en voor de eigene onderdanen is het eene herinnering, dat het Keizerrijk en de tegenwoordige dynastie, op een soliden grondslag rusten en zoo noodig nog de 6 millioen stemmen noch de nationale garde behoeven. De innigste sympathie, tusschen den heerscher en het leger, moet den welgezinden tot troost, den kwalijk gezinden tot afschrik verstrekken. Dit is klaarblijkelijk de bestemming van het kamp.

— Eene der belangrijkste kwestien van onzen tijd, de uitvoering van het Suez-kanaal, is door een zamenloop van de meest verschillende gebeurtenissen eene nieuwe en gunstiger phase ingetreden. Zoo heeft het voorgevallene in Indie het onvoldoende van de vaart om de Kaap op het nadrukkelijkst aangetoond. Verder is de tegenstand van lord Palmerston en Lord Stratford de Redcliffe daardoor magteloos geworden, dat beiden juist op een oogenblik, dat van de zijde van den Onderkoning van Egypte en den Heer de Lesseps, te Konstantinopel stappen tot het verkrijgen der concessie gedaan werden, hunne invloedrijke positie hebben opgegeven. De Porte zal, wanneer zij niet onder den een of anderen buitenlandschen invloed staat, waarschijnlijk niet aarzelen hare toestemming tot deze onderneming te geven, welke voor haar van zoo veel nut is. De voornaamste moeijelijkheid zoude daarin gelegen zijn, dat het nieuwe Engelsche ministerie, deze betreurenswaardige nalatenschap van de staatkunde van Lord Palmerston aanvaardde. Dit is evenwel niet te wachten, daar Lord Derby, naar zijne meening omtrent deze aangelegenheid gevraagd zijnde, in vertrouwen gezegd zoude hebben, dat het niet in het belang van Engeland lag, zich tegen de uitvoering van het Suez-kanaal te verzetten. Onder deze omstandigheden staat de zaak des Heeren de Lesseps beter dan ooit.

Het officiele dagblad van het Koningrijk der Beide Sicilien geeft in zijn nommer van 18 Febr. jl. eenen volledigen staat van de slagtoffers der aardbeving, welke het land den 16den Dec. ll. geteisterd heeft. Daarbij zijn 9350 menschen om het leven gekomen en 1359 anderen gewond. Te Montemurro, eene plaats van 7000 inwoners, zijn er 5000 door de instortende huizen verpletterd en 500 zwaar gewond.

— Een uit officiele opgaven zamengestelde staat wijst aan, hoeveel producten Engeland in het afgeloopen jaar heeft geleverd aan de onderscheidene landen van de wereld, waarmede het handel drijft. In 1857 bedroeg de uitvoer van Britsche en Iersche producten en fabricaten naar de Britsche kolonien eene waarde van 37,115,247 £, naar de Ver. Staten van Noord-Amerika 19,182,931 £, Duitschland (behalve Oostenrijk) 13,123,025 £, Nederland 6,377,026 £, Frankrijk 6,199,792 £, Brazilie 5,447,566 £, Turkije 3,106,108 £. Hierop volgt eene reeks van landen, welke ieder minder groote hoeveelheden Britsche producten hebben ontvangen. Daaronder vindt men Java voor 746,579 £ en de vreemde kolonien in West-Indie voor 3,075,094 £. De gezamentlijke uitvoerhandel van Groot-Brittannie heeft in 1857 eene waarde van 122,153,237 £ bedragen, zoodat het handelsverkeer met de overzeesche bezittingen van Engeland omstreeks een derde daarvan uitmaakt. De uitvoer naar Oost-Indie bedroeg 11,648,341 £ en die naar Australie nagenoeg evenveel, te weten 11,626,146 £.

Door een agentschap, eenige jaren geleden in Engeland gevormd, om tot bescherming van den handel, een register van faillissementen te houden en inlichtingen aan belanghebbenden te geven, is nu een staat der bankroeten in het afgeloopen jaar openbaar gemaakt. Daaruit blijkt onder anderen, dat van 227,048 op de boeken van dat agentschap voorkomende firma's in Noord-Amerika 6022 gedurende twaalf maanden gefailleerd zijn, en dat 741 der bankbreuken totaal of bedriegelijk geweest zijn. Het totaal der daardoor geledene verliezen wordt op £ 4,000,000 begroot, de schulden der overige op ruim £ 56,000,000, waarvan de uitkeering gemiddeld geen 40 pCt. bedragen zal. Handelshuizen, die slechts uitstel van betaling gevraagd hebbben, spoorwegmaatschappijen, banken of andere openbare ondernemingen zijn in dezen staat nog niet eens begrepen.

— In den *Moniteur* wordt het officiële legerberigt medegedeeld, betreffende de bemagtiging van Canton. Dit verslag is gedagteekend uit die stad den 13den Januarij. Uit hetzelve blijkt in de hoofdzaak, dat 5000 Europeanen, zonder belangrijk verlies, eene stad hebben ingenomen, bewoond door één millioen menschen en verdedigd door 8000 Tartaren en 30,000 Chinezen. Zij bezetten thans het noordelijke gedeelte van de stad, welke ten zuiden is blootgesteld aan het vuur der kanonneer-sloepen van het eskader. De bevolking is rustig en onderworpen. Zelfs de Tartaarsche soldaten zijn in de stad teruggekeerd, na van hunne ruggen en borsten het opschrift «dapperen» te hebben weggenomen, waardoor zij zich tot dusver hadden onderscheiden als de verdedigers van Canton. Het officiële verslag bevat verder menige belangrijke bijzonderheid, nopens de reorganisatie van het bewind in de genoemde veroverde stad.

INGEZONDEN.

In looking over our Newspaper No. 39, the 31 ultimo, I observed the announcement of *Our Very Noble*, Honest, Independent, „Liberal minded Judge's" intention of leaving the Colony. — „Is it" really to prescribe that Surinam must not benefit the good and Humane feelings that „this" noble Gentleman brought from our Vaderland, a heart full of Justice: „Yes the real poor mans Friend."

O, Surinam, Surinam, joe blommetje djarie, noti boen kan tan wan langa tem na inni. — Boen kom a kori pikien so, ma ongelukoe nanga verdritie kom bradi dem pangi, den sidom, joe broko kaiman eksi.

We are also very much in dread that Our *Generous* and *most Illustrious* Governor General will be soon leaving us, One whom Surinam is very much indebted to, for the very good plans established by this General in our Colony. Had we such a Governor 50 jears ago Surinam would have been 150 years in advance in all its branches, to the benefit of all concerned.

„Ah" why cannot we poor inhabitants reap the benefit of those Noble minded persons! Surely we really wish no change for the better at present.

An inhabitant.

Met zeker niet te beschrijven leedgevoel woonden wij in den laatsten tijd de concerten van ons genootschap „Cæcilia" bij en telkenmale werd bij elk dier concerten de achteruitgang van het vroeger zoo degelijk en welbezet orkest in het helderst licht gesteld.

Te bejammeren zou het zijn, wanneer Cæcilia haren langsten tijd beleefd hadde. Vele genoegelijke en genotrijke avonden hebben wij haar te danken gehad, zoodat de gedachte aan eene ontijdige ontbinding bij velen en bovenal bij ons den onaangenaamsten indruk te weeg brengt.

In het belang dier vereeniging zoowel als tot genoegen der ingezetenen bevelen wij dus meerdere sympathie voor dit genootschap aan.

Men spare geene moeite tot opwekking en aanmoediging der meesters, men verzekere zich zooveel mogelijk van de medewerking der dilettanten en gewisselijk zal Cæcilia herrijzen en even als vroeger eene der aangenaamste uitspanningen van ons beschaafd publiek uitmaken.

Eenige abonnés.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)
Door W. E. H. WINKELS.

(Correspondentie.) *Mr.* J... — Ik heb de 3 tweetallen gevonden, en volgens afspraak geef ik u er berigt van. 1. Was het de goede Damon en Pythias (eigentlijk Phintias) welke beiden het in *Syrakuse* tot zulk eene *intimiteit* bragten, dat de *tiran* Dionysius er *jaloersch* over werd, en pogingen deed om zich met hen tot eene *drie-eenheid* te verbinden, doch gelukkig voor hen en ons, (voor hen omdat Dionysius niet erg te vertrouwen was, voor ons, omdat wij ons dan met een tweetal minder hadden moeten behelpen) werd de *associatie* niet gesloten. — 2. Het tweede stel was de algemeen bekende en dikwijls genoemde Orestes die lieve jongen, welke Clytaemnestra zijne moeder en haren trouwen *amant* Ægisthos vermoordde, omdat beide tegen over den ouden heer Agamemnon haren echtgenoot een stumpert die niet meer voort kon en die het erg in de knieen had, denzelfden maatregel hadden genomen, benevens zijn trouwen vriend Pylades. 3. Het derde stel is de zoo beroemde zoon van Peleus, Achilles genaamd, die op zijn *hiel* na onkwetsbaar en onsterfelijk geweest zoude zijn, benevens zijn trouwen makker Patroklus door Hector neergeveld, waarover die arme Achilles zoo'n wanhopige smart gevoelde, dat hij eerst zoo als Homerus *Ili. bk.* XVIII zingt: *„Toen Nestor's heldenspruit, hem met een vloed van tranen die bittere tijding bragt, zich de stem verdoofd gevoelde, met radelooze handen een hoop vuilnis van de aarde opnam, zich die over het hoofd en ligchaam wierp, — zich het gelaat openkrabde, op den grond heen en weder rolde en met beide vuisten zijne blonde haren van een scheurde"* — en toen uitgeraasd opstond, en op een paar na, al de bewoners van *Troije* den hals afsneed.

Wil *Mr.* J... nog meer *stellen?* dan zullen wij ons best doen er nog een paar in de geschiedenis op te duikelen.

De *brochure: slaven-emancipatie* en *slavenarbeid* in *Suriname* te *Leyden* bij J. C. Drabbe is ontvangen, enige *aan-* en *opmerkingen* later.

Ook is ons geworden de afleveringen van de *Stemmen uit de Heidenwereld*" uitgegeven te *Zeist*; vooral de *artikels* over deze volkplanting handelende, hebben wij ernstig en met de meeste bedaardheid nagegaan (ofschoon het ons dikwijls veel inspanning kostte). De gezondene afleveringen zijn echter van te ouden *datum* om er onze (ik geloof krasse) aanmerkingen op te maken. Wij noodigen echter den onbekenden *zender* uit, ons de volgende afleveringen van dezen tijd op dezelfde wijze te doen toekomen, zullende wij zeker in duidelijke beschouwingen omtrent een en ander treden, hetwelk wij hoogstnoodzakelijk achten, niet voor *„hier"* maar om in *Nederland* eenige goede zielen, die alles gelooven wat in een boek geschreven staat, door mijne vriendin de *Waarheid* ophelderingen te doen geven die hen nuttig kunnen zijn. Wij zullen dat doen op de wijze als een geneesheer dat met een *patient* doet, die aan de *grauwe-staar* lijdt door het *cataract* te ligten, waardoor die *slecht*ziende weder *goed*ziende wordt, en wij willen dat omtrent andere *ook* doen; (de gelezene afleveringen liggen ter *dispositie* van den onbekenden zender.

Tot ons leedwezen hebben wij ook ontvangen een stuk om te plaatsen, onder den titel: „*Scherpe* beschouwingen omtrent *Surinaamsche* groote mannen, geteekend Asmodée;" hetzelve kan *niet* geplaatst worden en is ter vure verwezen. — Het spijt mij dat de schrijver, *wie ook*; tot de veronderstelling kon komen, dat dat wij in den *geest* van zijn beruchten naamgenoot werken kunnen. Ons kan de naam en de persoon niet schelen, maar wel de zaak die hij uitoefent en de beweging die hij volvoeren of bewaken moet. Wij beschouwen *elk* die openbaar in eene Maatschappij optreedt, eene functie bekleedt, daarvoor betaald wordt, niet in zijne persoonlijkheid, maar in de uitkomsten zijner handelingen. Wij zullen die uitkomsten, zoo dikwijls door den ouden Surinaamschen sleur verminkt, verdraaid of het ondersteboven gekeerd, langzamerhand in een helder daglicht plaatsen, opdat het (even langzaam, waar ik niet aan twijfel) de opmerkzaamheid trekke. Wij willen velen die nog niet schijnen te kunnen begrijpen dat het *„voorheen"* met zijn ongeregtigd *Leenheerschap* versmolten is, en het *„tegenwoordige"* geen eigendunkelijke handelingen meer *duldt*, daaraan herinneren; — wij treden ja, gewapender hand op, tegen vooroordeelen, leemten, ingeslopene misbruiken, die dadelijk en in de gevolgen rampzalige uitkomsten kunnen hebben, maar wij zullen zoo dwaas niet zijn de wapenen van het oude *vuistregt* te kiezen of ongesteund gelijk een Don Quixotte tegen windmolens in te slaan, neen *schrijver!* wij laten ons zoo gemakkelijk niet verschalken. — Wij zullen de eerlijke en toegestane wapenen onzer eeuw gebruiken en gelijk een kundigen *schaakspeler* voor dat wij een zet doen, hem in zijne uitkomsten aan alle kanten beschouwen en mogt nu en dan een *paard* of een *raadsheer* van de tegenpartij ons kwaad kunnen berokkenen, wij zullen altijd die *hoofdlijn* op het bord open houden, die de *koningin* vergund is snel en krachtig te verdedigen. — Met een open *vizier* heer schrijver! opdat wij als *recensent* den lof verdienen, dien een groot schrijver tot voorrede

van zijn werk dam, de bescheiden en de Waarheid huldigende *recensent* staat gelijk aan een in dienst grijs geworden officier. — Soldaten! bewijst hem waar gij hem ziet uwe hoogachting, valsche onbescheidene en lasterzieke *recensenten* zijn *bandieten* op sluipwegen, schiet hun voor den kop makkers! waar gij hun moogt vinden."

Een kleine vraag die ik wel wenschte dat de leden van de 1e en 2e kamer in *Nederland* opmerkte vooral de verschillende *school-commissien* aldaar — *Nederland* heeft een nieuw *schoolwet* gekregen — waarschijnlijk, omdat de oude niet meer geschikt was voor *Nederland* en dus de wijze van leeren in *Nederland* veranderd moest worden — geschiedde die leering nu, door *boeken* met behulp van *schoolmeesters* of door *schoolmeesters* met behulp van *boeken*? misschien door beiden — goed — nu komt de vraag. — Zijn nu al de oude schoolboeken en oude schoolmeesters verbannen of gebruikt men onder de nieuwe *wet* die oude *dingen* nog?

FURET.

☞ Door de uitgebreidheid onzer *Correspondentie* zullen mijne lezers zich met het slot van de *Pontenschippers* geschiedenis benevens een paar kleine *anecdotes* deze week te vreden moeten stellen, aanstaande week beginnen wij met de *Heeren Blankofficieren*.

(*Het Slot van No. 15*)

Ik werd op de plantaadje hartelijk en gul door den *Direkteur* ontvangen, ook door een allerliefst vrouwtje, dat in zijne woning huisde en ik geloof *hem* omdat de omstandigheden over het algemeen zulks alhier noodzakelijk maken tot een opregte vriendin en zorgende huishoudster verstrekte. — Ik zoude nu wel dadelijk veel over dien *Direkteur* kunnen spreken, doch het is *zijn* tijd nog niet, en de plaats *hem* toegedacht zal later komen; ik beloof die hartelijke goede menschen! die zooveel moeten lijden van *trots*, *domheid* en *zelfzuchtige eigenwaan*, een *goed* plaatsje. — Een nog ongelukkiger wezen dan zij zijn, gaat voor. — Ik wed, de geheele wereld weet nu al, wie ik bedoel.... „Ja beste jongen! ja vriendje! juist geraden, de ongelukkige *Blankofficier*!" waar geen enkel *lid* van de *Staats-Commissie* om gedacht heeft bij het plan van *Emancipatie* der *Slaven*, als of hun lot niet verreweg *ellendiger* genoemd mag worden dan van die menschen, als of zij op *één* genot aanspraak mogen maken dat dezen ruimschoots geschonken wordt, als of zij *één* uur van vrijheid mogen smaken, terwijl *elken-slaaf* ten minste *veertien* uren elken werkdag, en op *Zon-* en *Feestdagen*, *vier-en-twintig* uren geschonken wordt."

Met toestemming van mijn vriendelijken gastheer, die een verlicht welopgevoed man was, en die het *geluk* had een *eigenaar* (alhier wonende) tot meester te hebben, trad ik in vertrouwelijke beschouwing en mededeelingen, met een *zeer oud Blankofficier*, na wiens gehouden en dikwijls herhaalde gesprekken ik mij in de verpligting zie gesteld, *twee humoristische portretten* te teekenen, en wel van een die in lang voor jaren onder een zoogenaamden *oud Direkteur* geplaatst was, toen de verlichting nog mede bragt dat men een *Blankofficier* beschouwde als een *hond*... „foei Mejufvrouw! zoude een dier mannen, het *edele* huisdier bij zulk een *nietsbeteekenend* schepsel hebben vergeleken, gij vergist u" duizendmaal pardon, maar beantwoord mij eene vraag: „met genoegen" — „waren die diepbeschouwende Direkteuren en anderen, dan ook niet vroeger *Blankofficieren* geweest?" — Wel zeker Mejufvrouw! en juist die *benedenhondsche* toestand waarin *zij* zoo *wel* geplaatst stonden, wilden zij in het geheele *ras* der later komende bewaren."

Het tweede portret zal van diegenen zijn, welke in den tegenwoordigen tijd onder fatsoenlijke beschaafde meesters wonen.

2 Anecdotes.

„Hoe" — vroeg een Gouverneur aan zijn leerlingen bij de *politieke-geographische-les* — „noemt men in een beschaafd land, de wetgevende magt of volksvertegenwoordiging?"

„Een *staats-ligchaam* mijnheer!" — „Zeer wel KAREL!" — En gij LOUISA! weet gij mij ook te zeggen bij welke benaming men gewoonlijk de *inwoners* van een land telt?" — „Bij *zielen* mijnheer!" — „helder mij dat eens door een voorbeeld op FRITS?" — „de bevolking van *Frankrijk* telt ruim *dertig millioen* zielen" — En gij *kleine* ALEXANDER! kunt gij de reden op geven waarom men het eene een *ligchaam* en de andere *zielen* noemt?" — „Ja Mijnheer!" — „wel ga u gang dan mannetje!" — „wel mijnheer! als ik het *vrouwelijk zelfstandignaamwoord ziel* uitspreek, dan bedoel ik een onstoffelijke eigenschap, geheel buiten het ligchaam af" — „ja mijn jongen! dat is *phijsisch* wel geredeneerd, maar bij de *Geographie*?" — „Zullen het dingen zijn" — vervolgde ALEXANDER — „die in elk land het meeste gevonden worden" — „En van de ligchamen nu mannetje?" — „wel mijnheer als ik spreek van het *onzijdige zelfstandignaamwoord Ligchaam* dan geef ik te kennen dat ik spreek van een ding dat geen bepaald *geslacht*, bezit en geen *ziel* heeft" — „al weer goed wegens de natuur en de taalkunde maar *Geographisch* nu?" — „dat die dingen in een *land* niet volstrekt noodig zijn mijnheer!" — de Gouverneur glimlachte en merkte aan dat het kleine mannetje die dag slecht geantwoord had.

„Wat zijn die Chinezen toch domme kerels!" zeide *Monsieur Le Baron* van *Ezelsooren* tot zijne vriend *Le comte Le Benêt* — „Hoe zoo mijn waarde?" — „Wel begrijp eens beste dat de kinderen in het hemelsche rijk nooit de *titel* of de *adelstand* van hun geslacht erven maar dat die verheffing alleen door den *Keizer* voor *verdiensten*, *heldenmoed* en *deugd* geschonken wordt." — „Och kom!" — riep de andere „wat een *fatale* volksdomheid wat moge wij blij zijn heer *baron* dat wij *niet* in *China* geboren zijn!"

CORRESPONDENTIE.

Het artikel S. is ongeschikt ter plaatsing.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11n. dezer, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. J. G. Heijliger.

Idem, de Eng. schoener *Emma*, kapt. J. van Wilgen. — Beiden van Demerarij.

Idem, de Eng. brik *Reindeer*, kapt. A. Curtus, van Halifax.

Den 15den, de Eng. brik *South Boston*, kapt. N. D. Cumminghan, van Gloucester.

Den 16den, Z.M. brik *Venus*, komm. Voss, van Curaçao.

Het schip *Maximiliaan*, gevoerd door kapt. Schill, van de quarantaine ontslagen, is den 13n. alhier ter reede aangekomen.

BINNENGELOOPEN IN SARAMACCA.

Den 11den, de Eng. schoener *Jessie Allan*, kapt. Webster, van Demerarij, met lekkage.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het schip *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes, lading: 86 balen Koffij 14,375 pond, 17 balen Cacao 2,360 pond, 179 latten en 11 pies ☐ Hout.

Den 14den, het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, lading: 536 vaten Suiker 738,933 pond, 23 vaten Melassie 2,640 gallons, 60 balen schoone Katoen 23,120 pond, 21 vaten Rum 2,518 gallons, 194 balen Cacao 29,730 pond, 9 vaten Arrowroot 1,306 pond en 16 kisten Naturalien.

Den 15den, het schip *Noord Holland*, kapt. Overeem, lading: 492 vaten Suiker 679,204 pond, 1,747 pond oud Koper en 1,061 pond oud Lood. Allen naar Amsterdam.

Den 16den, de Eng. schoener *Corsair*, kapt. J. G. Heijliger, naar Demerarij, lading: 17 balen schoone Katoen 5,310 pond, 4 kistjes inhoudende 29 gallons Bitter, 1 kist Manufacturen en 9 pies Cederhout.

Den 17den, het schip *Elisabeth Johanna*, kapt. C. J. Stapert, naar Amsterdam, via Coronie, lading: 70 vaten Suiker 96,494 pond en 8 stuks groen en purperhartbout.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal. Sluit 25 dezer.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer*.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adriana*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Hermanus Izaak*, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Theodora Josina*: Mevrouw Kennedij en 3 kinderen.

Met het schip *Louisa Christina*: Mevrouw Campen geboren de Hart, de Heeren F. L. Pichot, D. J. Sanches en minderjarige zoon en C. G. A. Reael.

Met het schip *Noord Holland*: de Heer J. J. P. Wessels.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, den 16n. April 1858.

Een Vijfde aandeel in het Huis en Erf, La. B No. 83, aankomende R. B. Sanches *f* 55 — J. C. Nassij qq. S. B. Sanches.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 12den, van Plant. *Potribo* 34 vaten a 10,23 cent.

Idem, van Plant. *Berkshopen en Oostrust* 25 vaten a 10,25 cent.

Idem, Den 14den, van Plant. *Poelwijk*, 11 vaten a 10,09 cent.

Idem, Den 15den, 10 a 15 vaten van de centraal Fabrijk op de Plant. *Buitenrust* a 10 cent.

KATOEN. Idem, van Plant. *Waterloo*, 17 balen schoone a 35,52 cent.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 12den tot den 17den April 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 12den, Helmuth Hendrik Hiemcke, Echtgenoot van Maria Ogel, 50 jaren en 4 maanden.

Den 14den, Johan Adam Neijs, Echtgenoot van Claartje Simon Abrahamsz, 41 jaren.

Idem, Anne Jacqueline de la Place, circa 24 jaren.

Idem, Christiaan Hanke, 47 jaren, Jager bij bij het batt. Jagers No. 27.

Idem, Louis Philip Strekeling, circa 3 jaren.

Den 17den, Susanna Elisabeth van Colsoul, 85 jaren n.

Levenloos Geboren.

Den 15den, een kind van het Mannelijk geslacht van Carolina Francina Cordua.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Paramaribo, den 15 April 1858.

Op de aankondiging dd. 4 Maart jl., namens den Gouverneur, in het Gouvernements Advertentie blad van Zaturdag den 6 dier maand geplaatst, omtrent de voorwaarden, waaronder de vijf honderd Chinesche immigranten, wier aankomst tegemoet gezien wordt, in huur verkregen kunnen worden, zijn slechts eenige aanvragen, tot huring onder eenig voorbehoud, ingekomen.

Eenige planters, hebben, met blootlegging van hunne voorname bezwaren tegen het in dienst nemen dier arbeiders, zich evenwel daartoe bereid verklaard, ingeval de volgende voorstellen konden ingewilligd worden:

dat het Gouvernement de helft van de op drie honderd Gulden per hoofd geraamde kosten van engagement en aanvoer, voor zijne rekening neme, en voor de ten laste der huurders komende wederhelft ad honderd vijftig Gulden, aan hen, die het wenschen, tegen voldoenden borgtogt, een renteloos voorschot verleene, om terugbetaald te worden in vijf jaarlijksche termijnen;

dat, indien het niet gelukken mogt, om, — gelijk de Gouverneur meent te mogen verwachten. — binnen twee maanden, na den aanvang van de huur dier Immigranten, hen tot wijziging der door den Nederlandschen Consul te *Canton* met hen aangegane overeenkomsten te bewegen, in dier voege, dat zij, bij het kostelooze genot van woning en geneeskundige verpleging, overigens niets gratis en geene andere belooning zullen genieten dan in verhouding tot den arbeid dien zij zullen verrigten per taak en volgens tarief; de huurders, die het zullen verlangen, bij het einde dier twee maanden, van hun contract ontheven, en de immigranten door het Gouvernement teruggenomen zullen worden;

dat Zijne Excellentie bij het Opperbestuur ondersteune hun verzoek: dat bij overlijden van immigranten vóór het einde van hunnen diensttijd, zooveel als van het voorschot ad honderd vijftig Gulden, te berekenen van het overlijden af, tot aan het einde van den diensttijd toe, nog verschuldigd mogt zijn, worde kwijtgescholden;

en dat overigens vaste regelen worden gesteld omtrent de ondersteuning door de Regering te verleenen, tot het engageren van immigranten van regeringswege of door particulieren aan te voeren.

Hoezeer de kosten van aanvoer, luidens later ontvangen berigten, de som van drie honderd Gulden per hoofd zullen overschrijden, welke surplus het Gouvernement te zijnen laste neemt; — hoezeer ook op Gouvernement de verpligting rust, om de immigranten, na verloop van hunnen diensttijd, indien zij het verkiezen, vrijen terugtogt naar hun Vaderland te verleenen; — zoo heeft de Heer Gouverneur nogtans, in aanmerking nemende, dat het doel is, den landbouw te gemoet te komen, *voor zooveel betreft de thans verwacht wordende immigranten*, in het algemeen belang, de gedane voorstellen bewilligd, waartegen Zijne Excellentie vertrouwt, dat ieder belanghebbende het mogelijke aanwende tot bevordering van meerdere aanvoeren, waarvan de toekomst dezer Kolonie afhankelijk is.

Op last van den Heer Gouverneur wordt het voorgaande aangekondigd, met uitnoodiging aan elk, die alsnog mogt wenschen, immigranten in huur aan te nemen, om zijne daartoe strekkende schriftelijke opgave ter Gouvernements Secretarie in te dienen, vóór of uiterlijk op den 27n. dezer maand, — wordende ten overvloede opgemerkt, dat de voorwaarden voorkomend in het Gouvernements Advertentie Blad van 6 Maart jl. No. 28, voor zoover die door het bovenstaande niet gewijzigd zijn, van kracht blijven.

Post-Kantoor.

De op WOENSDAG den 21n. dezer via *Coronie*, en *Nickerie* naar *Demerarij*, per de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, te verzenden Brievenpakketten zullen op dien dag ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo, den 16 April 1858.

Bij Gouvernements resolutie van den 10n. April No. 2, is:

1. Aan den Heer Mr. F. M. C. Pels Rijcken, *President van het Geregtshof* alhier, verleend een buitenlandsch verlof, voor den tijd van *een jaar*;

2. Ter voorziening in de dienst, gedurende dat verlof, gequalificeerd:

a. tot fungerenden President van het Geregtshof, het oudste lid van dat hof, Mr. J. C. Palthe Wesenhagen.

b. tot tijdelijk Lid van het Geregtshof, de Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken Mr. J. M. Janssen Eijken Sluijters.

c. tot tijdelijken Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken de Heer J. de Jong, Hoofd Commies ter Administratie van Financien.

Bij Gouvernements resolutie van den 12n. No. 10, is de 1e. Luitenant der Schutterij F. P. Kamerling voor de verdere vervulling der betrekking van Adjudant bij den Gouverneur bedankt, zullende hij mitsdien bij de dienstdoende Schutterij te *Paramaribo* intreden.

ADVERTENTIËN.

AANBESTEDING BIJ INSCHRIJVING tot de levering volgens voorwaarden, ten kantore van den eerst ondergeteekende ter lezing liggende, van

Diverse *Slaven-Provisien*, en Plantage Benoodigdheden,

gedurende de eerst volgende 6 maanden benoodigd voor de plant. *Zorg en Hoop*, *Bleijendaal*, *Potribo*, en *Hazard*, ingevolge lijst; liggende ten kantore als boven, alwaar de Inschrijvings-billetten worden aangenomen en geopend op Woensdag den 28 April e. k. des voormiddags 10 ure. — met vrijlating aan de Inschrijvers om daarbij tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 12 April 1858.
J. FROUIN qq.
(5115) Wm. HUMPHREYS qq.

Aanbesteding.

ADMINISTRATEUREN der Plantages *Vreeland*, *la Paix*, en *Johannisburg* zullen aan den minst inschrijvende (mits de prijzen goedgekeurd) aanbesteden:

De levering der, gedurende de eerst volgende zes maanden, benoodigde

Amerikaansche Waren,

ten behoeve van opgemelde plantages, en zulks op de voorwaarden, welke ten kantore van den eersten ondergeteekende ter lezing liggen, alwaar de inschrijvings-billetten worden aangenomen tot DONDERDAG den 22n dezer, des voormiddags te 10 ure; met vrijlating aan de inschrijvers om daarbij tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 17 *April* 1858.
P. MAIJ qq.
H. G. ROUX qq.
(5116) H. A. TIRION qq.

H. SCHORRENBERG zal op Dingsdag den **27** April e. k. des namiddags om 4 uren, ten zijnen huize, door den Vendumeester *J. F. FAVEREIJ* doen verkoopen:

Diverse Meubelen, een Tafelservies en meer andere *Goederen*.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag van 9 tot 12 ure te bezigtigen. (5117)

Ter Perse:

Beschouwingen over Slavernij, Emancipatie en Kolonisatie
door **H. W. R. ELLIS.**

Dit werk met het oog op onzen tegenwoordigen toestand geschreven, zal in onderscheidene hoofdstukken handelen, over

1. Oorsprong en Geschiedenis der hedendaagsche Slavernij en van den Slavenhandel. Wetten en Instellingen der Oude en Middeleeuwsche Slavernij. Onderzoek naar den tegenwoordigen toestand der bedienende klasse in Nederland.
2. Gedachten over Emancipatie. Verdediging der Surinaamsche Slavenhouders.
3. Over Vooroordeelen omtrent den Landbouw. Plan om door eene binnenlandsche Kolonisatie, de Immigratie, door een vast jaarlijksch fonds aan te moedigen.
4. Suriname's vroegeren en tegenwoordigen toestand. Oorzaken van den achteruitgang der Kolonie.
5. Suriname's toekomst, na de Emancipatie. Beschouwing van de Emancipatie van Britsch Guijana. Voordeelen van eene Surinaamsche Emancipatie, boven die van Britisch Guijana, bewezen in den tijd, den aard en de zeden der Slavenbevolking. Aanroeping van Nederland tot hulp. Besluit.

De prijs zal zoo laag mogelijk gesteld worden, ten einde dit werk in ieders handen kome, terwijl de inteekeningslijst zooveel doenlijk zal worden aangeboden. Men kan ook ter dezer Drukkerij inteekenen. (5118)

Gedurende nog slechts TWEE Avonden.
GROOTE KUNSTVERTOONING.

M. LEO TAYLOR,

De groote Oostersche Toovenaar & Buikspreker,

heeft de eer het geacht publiek van *Suriname*, te verwittigen dat hij, gedurende *nog slechts TWEE Avonden*, zijnde

Maandag en Dingsdag,
den 19n. en 20n. dezer,

in de Zaal van het Waaggebouw,
DE WONDERBAARLIJKSTE TOEREN VAN BEHENDIGHEID EN GEESTBEGOOCHELING.
zal vertoonen.

ENTRÉE *f* 2,50. Kinderen *halve* prijs.
Aanvang te *acht* uur.

De toegangbilletten zullen op de vertoondagen te verkrijgen zijn aan het *Hotel Lyons*, de Societeit *de Hereeniging* en in het Waaggebouw. (5119)

Societeit: DE HOOP.

Algemeene Vergadering en **OPENING** op ZATURDAG AVOND den 24 April 1858. (5120)

Te Koop:

Het *Huis* en *Erf*
gelegen op den Grooten Rijweg *Eerste Buiten Wijk* No. 37.
Te bevragen bij
(5121) J. C. KOSTERMAN.

Wordt te Koop gevraagd:
20,000 nieuwe of oude *MOPSTEENEN*.

Nadere informatien te bekomen ten kantore van P. R. PLANTEAU.
(4597)

Waarschuwing.

De ondergeteekende gezagvoerder van het Nederl. schip *Hermanus Izaak*, waarschuwt bij deze een ieder, geen *CREDIET* te verleenen aan den gewezen hofmeester op gemelden bodem HENRI JOSEPH HUIJSSEUNE; zullende hij noch zijn schip daarvoor aansprakelijk zijn.

Paramaribo, den 17 *April* 1858.
(4598) A. H. BRAUNSTAHL.

Bij den Boekhandelaar *W. E. H. Winkels*, is à 60 cts. verkrijgbaar:

»**SLAVEN — EMANCIPATIE en SLAVEN-ARBEID in SURINAME**« eene BROCHURE, door een Grondeigenaar in die Kolonie. (5122)

Verkrijgbaar bij *SANDTMANN & Co.*

Fraaije Opgemaakte *Dames Strohoeden*,
naar den laatsten smaak,
Opgemaakte Flambards
voor kinderen; als ook differente andere
dames & heeren Artikelen.

Verder: Versche HARING, ANCHOVIS, ROLPENS en SAUCIJSJES, ROODEWIJN in kisten, oxhoofden en bij het dozijn, GENEVER in vaten, roode en groene kelders, etc., etc.
(5123)

Verkrijgbaar aan den Windmolen.

Surinaamsche, Carolina en O. I. RIJST.

Alsmede:

Versch Roggemeel,

zeer geschikt tot UITDEELING aan Veldarbeiders. (5124)

Ontvangen

per *Maximiliaan* en te koop à *Contant* bij

A. HEWITT:

Boter, Kaas,
Rolpens, Saucijs en Worst,
SAUCIJS DE BOLOGNE.
BROODSUIKER,

Groene en Graauwe ERWTEN in kopspakjes, Princesse BIER in manden, ***Patent en Lijnolie*** en ***Droog Willood*, kelders *JENEVER*.** (5125)

***GROF ZOUT* in vaten,**
Surinaamsche MOSTARD in fleschjes.
te bekomen bij
(5126 *EDUARD KÖLLE.*

JULIUS MEYERS

biedt te koop aan:

Dames Zijden en Stroo HOEDEN, MANTILLES, Barège en Schotsche STOFFEN, Heeren Kleedingstukken.

Bijouterien,
Fijne en gewone Tafelwijn,
GENEVER, COGNAC.
(5127)

Halve amen en pullen *Patentolie, Jenever*, etc.

Te bekomen bij
JOEL SALOMONS.
( )

To bekomen bij *J. H. SWARTSMAN:*

Versche Provisien,

en op HEDEN MORGEN ZUURKOOL per ℔ en per anker.

Alsmede:

GENEVER, per vat, *puik puik*, à 38 cts. per kan en per stoop 40 cts. mits *à Contant.* (5128)

Een *OPSTAL* op het Erf aan de *Wagenwegstraat*, La. B No. 175, wordt te KOOP aangeboden door
( ) J. A. ROOS.

J. D. JUDA & CO.

hebben ontvangen per de »*Emma*« van *Demerarij*:

Rijst, Blom, Spek,
REUZEL in 15, 20 en 23 ℔ blikjes
Zeep, Ale en Porter.

Weder voorzien van
de welbekende London Particular *Madeira*, *Portwijn*, *Alsopps Ale* en primo qualiteit *Pale Brandy*.

In voorraad:

Amerik. PROVISIEN,
ZOUT, TABAK, blikjes EETWAREN, *STOELEN*, *BESCHUIT* in blikjes, Kistjes ROZIJNEN, Katoenzakkendoek,
Brouwwerk, Sarsaparilla, *Castor Olie, Terpentijn, Wormmixture*, etc.
( ) [ ]

( ) Aangebragt met het schip *Maximiliaan*, Kapt. W. B. SCHILL, en voor *KONTANT* te bekomen bij

F. F. J. BOTHE:

Dames gekleurde stoffen *LAARSJES* met verlakte punten, Heeren zwarte stoffen LAARSEN met dito dito.
***Brusselsche* Dames en Heeren *Schoenen* (*laatste poging*.)**

Alsmede in voorraad:

Gewastlederen MANS en *GRONDSCHOENEN* enz. enz.
Paramaribo, den 17 *April* 1858.

P. J. BOAS

heeft ontvangen per de *Maximiliaan*, kapt. W. B. SCHILL, en biedt tegen *KONTANTE BETALING* te koop aan: BOTER, Z. M. en Komeine KAZEN, HAMMEN, Aardappelen en Uijen in manden, Saucijsjes en Rolpens in vaten, beste Princesse BIER in okshoofden en in manden, Patent Olie in amen en in pullen en meer andere GOEDEREN.
( )

DE
Pillen en Zalf
VAN
HOLLOWAY.

BLAAUWE PILLEN EN ZWARTE DRANKJES. Deze zijn de gevaarlijke geneesmiddelen, die vele voorstanders hebben; zij mogen tijdelijk het hoofd en de maag verligten, maar zijn de grondslag van onnoemelijke ziekten; daar zij enkel oppervlakkig werken en de ziekte juist daar laat, waar zij oorspronkelijk was. De Pillen van HOLLOWAY echter zijn geheel zamengesteld uit kruiden; wanneer zij de maag en ingewanden verligting geven, zuiveren zij ook het hoofd, de lever en de nieren, herstellen de gezondheid op vaste grondslagen en vereischen de hulp niet van andere geneesmiddelen om de wonderbare gevolgen te hebben, waarover het menschdom gedurende de laatste twintig jaren verbaasd heeft gestaan.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.